

sterne ved at have Jord fik Interesser fælles med de Mennesker, de skal virke iblandt. Men i vore Dage er det jo de færreste, der har Jord, og det bliver altså kun med dette Faatal af Jordbesiddere, Præsterne faar Fællesinteresser, og det vil i Almindelighed sige, at de faar modstridende Interesser med Flertallet. Den Tale om de fælles Interesser giver jeg derfor ikke meget for. Man har endvidere anført, at Præsterne skulde have Jord for at faa nem Adgang til Kørsel og til Mælk. Men i vore Dage, hvor der næsten i hvert Sogn er Mejeri, er Adgangen til at faa Mælk forholdsvis let for alle, og naar man endelig skal tale om, at Præsterne skal have fælles Interesser med deres Sognebeboere, saa kan de jo ogsaa have fælles Interesser med Flertallet af dem ved at hente deres Mælk paa Mejeriet. Og Spørgsmaalet om Adgang til Kørsel kommer man vel ogsaa nok let over i vore Dage, hvor man foruden de gamle Hestekøretøjer har saa mange mekaniske Befordringsmidler.

Til Slut vil jeg gøre nogle ganske faa Bemærkninger af mere almindelig Art. I Begyndelsen af Finanslovforhandlingen nævnedes det Ord Treuga Dei, Gudsfred, ret hyppigt. Da der nu er gaaet nogle Dage, siden det sidst blev nævnt, kan jeg maaske nævne det igen. Jeg vil naturligvis nødig gøre Brud paa denne Treuga Dei, jeg vil helst have, at den blev udstrakt saa længe som muligt. Men jeg har en Følelse af, at skal den nuværende Gudsfred opretholdes ret længe i Anledning af Grundlovssagen, vil det gaa ud over mange store sociale Spørgsmaal, hvis Løsning til Gavn for Underklasserne i vort Land vi staaar overfor, og af Hensyn hertil vil jeg haabe, at denne Gudsfred snart maa faa Ende, og faa en god Ende, derved, at vi faar Grundlovssagen gennemført og faar den lige og almindelige Valgret gennemført. Saa vil der banes Vej for en heldbringende Løsning af de betydningsfulde sociale Spørgsmaal, som staaar paa Dagsordenen. Men jeg vil dog ikke slutte min første Tale i det danske Folketing uden at have sagt, hvad jeg har tænkt paa, før jeg fik Sæde i dette Ting, nemlig en oprigtig Tak til det ærede Medlem fra Assens, den tidligere Konseilspræsident (Klaus Berntsen), for det demokratiske Forslag, som han i Oktober Maaened i Fjor fremsatte for Folketinget. Kort før dette Forslag blev forelagt, var jeg sammen med den højtærede daværende Konseilspræsident ved et politisk Møde, og da han blev udfriddet om, af hvilket

Indhold dette Forslag skulde være, svarede han, at man kunde være sikker paa, at han ikke vovede sig længere frem, end at han havde fast Grund under Fødderne. Dette er jeg ret hyppigt, baade under sidste Vinters Forhandlinger og efter Valgdagen den 20. Maj, kommet til at tænke paa. Han har fast Bund under Fødderne, og derfor haaber jeg ogsaa, at det, til Trods for aabenbare og skjulte Fjender, maa lykkes os i den allernærmeste Fremtid at faa den Sag, med hvilken han for lang Tid har indskrevet sit Navn i Danmarks politiske Historie, gennemført.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Det næste Møde holdes i Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Mødet hævet Kl. 4.

19de Møde.

Tirsdag den 21. Oktober, Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Den eneste Sag paa Dagordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Martin Olsen: Ja, Auditoriet er jo ikke meget stort, men det vokser vel efterhaanden. Det har jo ogsaa mindre at sige, thi de Spørgsmaal, jeg har at forelægge, er nærmest til Ministrene, som saa svarer derpaa efter Rigsdagstidenden. Der er dog et enkelt Medlem, jeg gerne havde set her i Aften, nemlig det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg ved nok, at Højre just ikke glimrer ved Fuldtalighed ved Møderne; ud over en